

solidarnost je naša snaga

Direktna akcija - Solidarna pomoć izbeglicama sa Bliskog istoka, park kod Autobuske stanice i Ekonomskog fakulteta

1. oktobar 2015, Beograd

Dana 1.10.2015., oko 5 sati popodne, četiri aktivistkinje i aktivisti Žena u crnom učestvovali su u akciji solidarnosti sa izbeglicama u parkovima kod Ekonomskog fakulteta i kod dolaznih perona autobuske stanice u Beogradu.

Izbeglicama smo kupili banane, voda, kafa i vlažne maramice, koje smo zatim rasporedili u kesice i cegerere. Nakon toga smo to podelili deci, ženama i muškarcima iz raznih zemalja Bliskog istoka. Deci su se posebno dopale bombone koje smo im podelile, a koje je nama poslala naša prijateljica Marta Korea/Marta Correia iz Lisabona. Tog istog dana nam je od nje stiglo 2 kilograma bombona koje ona i ostale aktivisti dele po parkovima izbeglicama iz Afrike. Žene su posebno obradovali cegeri, a posebno oni ljubičastih boja.

Svima smo davali nalepnice na kojima je pisalo "solidarnost" na srpskom, engleskom, arapskom i farsiju. Niko nije odbio i odmah su ih sa velikim zadovoljstvom lepili na svoje majce, jakne, a neki i na svoja umorna, ali ipak nasmejana lica.

Atmosfera je bila iznenađujuće prijatna, opuštena i mirna. Bilo je to pravo prozirno jesenje popodne koje su ti ljudi nakon nekoliko dana neprekidne kiše toliko priželjkivali. Bili su vrlo zahvalni na paketićima, a još više na društvu koje smo im pravili, sedeći među njima i razgovarajući s njima.

Najviše ih je došlo iz Afganistana, zatim Pakistana i Irana. Međutim, ono što je ostavilo najsnažniji utisak bila je činjenica da su oni svi zajedno, dolazeći iz različitih zemalja, sedeli u istom društvu iskazujući jedno drugom punu podršku i stvarajući tako pravu ljudsku zajednicu. A oni su najranjiviji deo populacije u svetu. To su ljudi koji su "lišeni mesta u svetu" (Hana Arent). Čini se to mesto pronalaze u srcima i životima jedni drugih. Iako nezaštićeni zbog ekstremno teške situacije u kojoj se nalaze, čini se da ostaju sigurni u svom ubeđenju da će dostići svoje ciljeve koji se nalaze u zemljama poput Nemačke i Švedske. Svojim zajedništvom, čini se da stvaraju drugu vrstu srodstva, ljudsku porodicu, u kojoj je krvno srodstvo sekundarno.

Posle smo razgovarali da izbeglice imaju jasnu svest o globalnoj činjenici da žive u trenutku u kome su migracije uslov opstanka. Ova migracija je, i za nas i za njih, posledica ratova u Iraku i Siriji, i na celom Bliskom istoku, ali i u Africi. I ovog popodneva su nam svedočili kako su u ratu izgubili najbliže srodnike i srodnice, dok su nekima deca još uvek u Siriji. Jedna mnogobrojna porodica s kojom su aktivisti proveli podosta vremena razgovarajući bila je oduševljena solidarnošću, kako se ne bi osećali sami u ovoj strahovitoj i nesnošljivoj poziciji u kojoj se trenutno nalaze. Bežeći od rata, nadaju se boljoj budućnosti u nekoj od zapadnih i severnih evropskih zemalja.

Prilikom raspodele paketića u jednom trenutku se okupio veliki broj odraslih muškaraca koji su molili da se i njima da ponešto hrane. No, kada su čuli da je potrebno sačuvati nešto i za decu u drugom parku brzo su se povukli govoreći da razumeju i da su potrebe dece daleko veći prioritet.

Aktivistkinje i aktivisti ŽUC-a koji su danas učestvovali u akciji bili su Goran, Jana, Staša i Tomislav.

Zapisao: Tomislav Perušić